

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **S. P., alias S. P.**, narozený X,
státní příslušník X,
naposledy známým pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců
Balková,
Balková 1, Tis u Blatna,
zastoupený opatrovníkem JUDr. Mgr. Milanem Dočkalem,
advokátem se sídlem Plovární 478/1, Plzeň,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-190706-2/OAM-2020 ze dne 8. 12. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému opatrovníku JUDr. Mgr. Milanu Dočkalovi, advokátu se sídlem Plovární 478/1, Plzeň, se přiznává odměna 8 228 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 2. 12. 2020 podal další opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Následující

Shodu s prvopisem potvrzuje H.K.

den uvedl, že v případě návratu na Ukrajinu hrozí. Nebezpečí má spočívat ve sporu o vlastnická práva k domu po žalobcově matce a souvisejícím křivém obvinění z distribuce drog a násilí ze strany ukrajinské policie v letech 2007–2008.

2. Protože žalovaný neshledal žádné nové skutečnosti od podání předchozí žalobcovy žádosti, zastavil řízení podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce podal v České republice již dvanáct azylových žádostí. Stávající důvod uvedl teprve až při poslední z nich, ač měl možnost tento důvod uvést již v předchozích jedenácti řízeních. Celkově žalovaný považoval postup žalobce za účelový, neboť žádosti o mezinárodní ochranu opakovaně podává v reakci na uložení správního vyhoštění.
3. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou. V ní namítl, že žalovaný nepřezkoumatelným způsobem posoudil věrohodnost tvrzení žalobce v aktuální žádosti. Žalovaný si totiž neopatřil dostatek podkladů a vycházel pouze z celkového počtu azylových žádostí žalobce. Žalobce přitom v aktuální žádosti uvedl problémy, jimž čelil ve své vlasti, tj. na Ukrajině. Tyto důvody sice neuvedl v dřívějších azylových žádostech, to však kvůli obavám z problémů, které by tím mohl přivodit svým sourozencům žijícím dosud na Ukrajině. Rovněž se žalobce v předchozích azylových řízeních domníval, že mu pro dosažení mezinárodní ochrany v ČR postačí odkaz na zdravotní problémy. Dále žalobce poukázal na systematické porušování lidských práv a značný výskyt korupce na Ukrajině.
4. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobce v posledním azylovém řízení formuloval jiné důvody odchodu z vlasti a obav z návratu do ní než v předchozích žádostech o mezinárodní ochranu. Možnost i povinnost uvést stávající důvody měl žalobce již dříve. Žalovaný proto pokládá žalobcova nová sdělení za nepravdivá a účelová. Nelze je tedy hodnotit jako podstatnou změnu okolností, jež by vedla k opětovnému meritornímu posuzování žalobcovy azylové žádosti. Žalovaný dále připomněl, že žalobce opakovaně žádal o mezinárodní ochranu poté, co mu bylo uloženo správní vyhoštění pro neoprávněný pobyt na území ČR.
5. Na vyjádření reagoval žalobce důkazním návrhem v podobě lékařské zprávy dokládající amputaci, již žalobce podstoupil, včetně následného složitého hojení. Podle žalobce se mu na Ukrajině nemůže v případě návratu dostat odpovídající zdravotní péče.

Posouzení věci

6. Žaloba není důvodná.
7. Žalobce uplatnil prakticky jediný žalobní bod, podle kterého žalovaný měl pochybit tím, že se věcně nezabýval důvodem jeho poslední azylové žádosti. Tomu ovšem přisvědčit nelze.
8. Ministerstvo u opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany nejprve posoudí její přípustnost, a to, zda uvedl *nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání* důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Neuvede-li žadatel takové důvody (a ty se ani neobjevily), ministerstvo řízení o žádosti zastaví (rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 3 Azs 6/2011-96 ze dne 6. 3. 2012, č. 2642/2012 Sb. NSS). Opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany tedy neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jejím hlavním smyslem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné

skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 5/2009-65 ze dne 11. 6. 2009).

9. U další opakované žádosti platí obdobné požadavky. Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, a *nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti*. Změna oproti řízení první opakované žádosti spočívá v tom, že rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti nebude zpravidla nutné odůvodňovat natolik důkladně jako v případě první opakované žádosti. Pokud by v obou těchto rozhodnutích byly řešeny stejné otázky, nic nebrání odkazu na relevantní části předchozího rozhodnutí (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 185/2017-38 ze dne 3. 10. 2017).
10. Těmto požadavkům napadeného rozhodnutí dostalo. Je z něj zřejmé, proč žalovaný nepovažoval tvrzení žalobce o hrozícím trestu z důvodu sporů o rodinný majetek, křivé obvinění aj. za nové skutečnosti: tyto důvody existovaly před příchodem žalobce do České republiky a před podáním vůbec první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Za toho stavu žalobce mohl a měl popsat své problémy již ve své první žádosti o mezinárodní ochranu. To však neučinil, za což sám nese odpovědnost: je jeho povinností uvádět azylově relevantní důvody žádosti a jeho zaviněním tedy nebyly tyto skutečnosti posouzeny již dříve.
11. K tomu přistupuje i ta skutečnost, že samotné tvrzení žalobce je s ohledem na okolnosti případu nedůvěryhodné. Žalobce podal dvanáctou žádost až poté, co se mu nepodařilo zajistit legální pobytu na území České republiky, a poté, co bylo rozhodnuto o jeho správním vyhoštění. Skutečným účelem žádosti tedy zřejmě je snaha o zajištění pobytu na území státu, ne snaha o získání mezinárodní ochrany.
12. S tím souvisí i zdravotní stav žalobce. Je zřejmé, že žalobce má (zřejmě závažné) problémy s pahýlem po amputované noze, které bude snazší řešit na území ČR. To všem nemění nic na tom, že nejde o důvod nový. Již dříve ministerstvo nepovažovalo zdravotní stav žalobce za důvod pro udělení mezinárodní ochrany, a to ani z humanitárních důvodů. Sám žalobce svůj zdravotní stav nepovažoval za významný pro aktuální, již dvanáctou žádost o mezinárodní ochranu, ale pouze pro rozhodnutí soudu o odkladném účinku žaloby. Steží tedy žalobce může žalovanému vytýkat, že se jeho zdravotním stavem věčně nezabýval.
13. Jde-li pak o to, zda se objevily skutečnosti nové nezávisle na tvrzeních žalobce, jsou žalobní tvrzení zcela nedostatečná. Žalobce totiž v žalobě nijak nerozporoval závěr, že aktuální stav na Ukrajině se nijak nezměnil oproti stavu, který žalovaný zjistil k rozhodnutí o jedenácté žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Věcně se pak žalobce sice poukazoval na korupci a další nešvary, nemá to ovšem žádnou věcnou souvislost s předmětem rozhodnutí ani s jeho (nedůvěryhodným) azylovým příběhem.
14. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).
15. Žalobci byl pro řízení o žalobě ustanoven opatrovníkem advokát JUDr. Mgr. Milan Dočkal. Podle § 140 odst. 2 občanského soudního řádu ve spoj. s § 64 soudního řádu správního mu tedy náleží odměna a náhrada hotových výdajů ustanoveného opatrovníka

za dva úkony právní služby, jimiž je převzetí a příprava zastoupení a účast na ústním jednání podle § 11 odst. 1 písm. b), d) advokátního tarifu po 3 100 Kč podle § 7 bod 5 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu a dva režijní paušály po 300 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanoveného opatrovníka tedy činí celkem 6 800 Kč, to vše zvýšeno o daň z přidané hodnoty na 8 228 Kč. Tuto částku soud opatrovníku vyplatí do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

16. Soud opatrovníku nepřiznal odměnu za účtovaný úkon nahlédnutí do spisu, neboť ve správním soudnictví je ustáleno, že první nahlížení do spisu je součástí úkonu přípravy zastoupení (např. rozsudky NSS č. j. 9 Azs 228/2020-53 ze dne 14. 1. 2021, č. j. 9 Ads 303/2018-32 ze dne 30. 4. 2019. V souzené věci to platí tím spíše, že pro úkon podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu *je zásadně třeba porada s klientem*, neboť tento úkon je tak výslovně označen (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 722/2000-35 ze dne 7. 6. 2002, č. 1024/2002 SJS, rozsudek NSS č. j. 4 Ads 306/2018 ze dne 6. 12. 2018 či usnesení ÚS sp. zn. IV. ÚS 22/19 ze dne 29. 1. 2019). Porada s klientem z povahy věci proběhnout nemohla, nahlížení do spisu ji tedy jen nahrazuje.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 28. června 2021

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce